

Hensyn til dens Brug. Efterhaanden er Bygningen bleven udvidet til de forskellige Sider og er bygget sammen dels med Proviantgaarden dels med Tøjhuset og ved en Sidebygning ogsaa med Kristiansborg Slot, og bag ved den ligger en hel Del meget brandfarlige Bygninger, saa nu kan det ikke siges, at den i nogen Maade ligger frit. Hvad det indre angaar, er Bygningen efterhaanden helt taget i Brug til Bibliotek. I den lærde Kong Frederik den Tredjes Tid, da det kun var hans private Bogsamling, rummede den 20,000 Bind. Men efterhaanden er det vokset saaledes, at den nu fylder hele Bygningen. I 1827 ryddede man Kunstammeret og tog det ind til Bibliotek, og i 1862 tog man ogsaa den nederste Etage, det tidligere Tøjhus til Bibliotek. Alle Tilbygningerne ere ogsaa efterhaanden bleve fyldte; Biblioteket rummer jo nu mellem 550,000 og 600,000 Bind og er jo en af de største Samlinger i hele Europa og en ganske overordentlig værdifuld Samling. Den Hylde længde, der nu er der, er 73,000 Fod; det vil altsaa sige noget over tre Mil. Det er jo ret anseligt. Men der er aldeles ikke mere Plads i Biblioteket, og Bøgerne lide ved at opbevares der. Den nederste Etage, den tidligere Tøjhusetage, er overordentlig fugtig, saaledes at det i Længden er usforvarligt at lade Bøgerne gemmes der. Anden Etage, den gamle Biblioteketage, er jo fuldstændig optagen, og man har for en Del maattet lægge Bøgerne hen i Kroge, hvor man kunde komme til, saaledes at der ikke er den onsteligste Orden i Biblioteket, og saaledes, at det er vanskeligt at finde meget af hvad man har. Saa man har været nødt til i øverste Etage at stille Reoler midt ud paa Gulvet i stort Omfang, uagtet det er meget farligt. Øverste Etage er nemlig ikke understøttet fra neden, men hænger i den meget stærke Trækonstruktion, der danner Taget. Man har tidligere forsøgt at stille Bøgerne midt ud paa Gulvet, men man har maattet flytte dem tilbage igen af Frygt for, at det hele skulde ramle sammen. Nu er Salen saa overfyldt, at man i de senere Aar atter har maattet gribe til dette, og det er farligt for hele Bygningen og hele Samlingen. Men er det saaledes galt i Bogsalene, vil det vistnok være i alle de ørede Medlemmers Grindring, der have besøgt Biblioteket, at det er meget værre i de Lokaler, som Personalet og Publikum benytter. Læsesalen i det kongelige Bibliotek er alt for lille. Det er en Sal, der er bygget for henvend 70 Aarsiden, og den har daarligere Lysforhold. Det vil være bekendt, at der er flere Pladser deroppe, hvor man næsten

ikke kan se, naar man sidder der og skal arbejde. Luften i Salen er saaledes, at naar man har siddet et Par Timer deroppe, er det næsten ikke til at holde ud at være der, og allerværst er det vel sagtens i Ublaansværelset, som det store Publikum mest kommer i Berøring med. Det er den Stue, som oprindeligt var indrettet til Bibliotekarens alene. Nu er der en halv Snes Embedsmænd, som staa og arbejde hjer med sit Arbejde, og i samme Stue foregaar hele Bogudlaanet, saa det er bekendt, at naar blot nogle faa Personier paa een Gang ville laane Bøger, kan man ikke komme til, ikke at tale om, at de forskellige, der arbejde i dette Rum, idelig komme til at forstyrre hinanden under Arbejds Gang. Saa snart der siges noget af den ene, høres det af alle de andre og forstyrrer dem i deres Arbejde. Forholdene ere altsaa saa slette, at Biblioteket aldeles ikke kommer til at gøre den Gavn, som denne hyperlige Samling ellers kunde gøre. Der til kommer den overordentlig store Brandfare. Jeg sagde før, at Bibliotekets Bygning var bygget sammen med Christiansborg Slot, og det var aabenbart en ren Guds Vyffe i 1884, at Jlden ikke forplantede sig gennem denne Forbindelsesbygning fra Slottet over til Biblioteket; den var lige ved Ørene dertil. Hvis Gnisterne fra Slottet vare faldne til den Side, hvor Biblioteksbygningen var, vilde det have været meget vanskeligt at redde den. Taget rummer en aldeles urimelig Mængde Træ, saa at den mindste Gnist, som fængede deri, vilde derfor kunne antænde det hele, og som jeg før gjorde opmærksom paa: brænder Taget paa det kgl. Bibliotek, saa styrter 3dje Etage ned i Biblioteket, og det hele bliver en brændende Dynge. — Efter at Kommissionen ret var kommen til at kende disse Forhold, som det til at staa klart for os, at det ikke paa nogen Maade kunde gaa an at udsætte Opførelsen af Bygningen for det store kgl. Bibliotek, hverken af Hensyn til den Pladsmangel, som der nu er, eller af Hensyn til den overvejende Brandfare. Og det har derfor i alt Fald for mig været et af de ledende Hensyn under vor Underjøgelse af de forskellige Grunde, som der har været Tale om, at finde en Grund, hvor man i den nærmeste Fremtid kunde komme til at tage fat paa Arbejdet, og hvor man ikke skulde blive nødt til at vente efter andre Ting, før man kunde komme til at begynde. — Blandt de Grunde, som have været paa Tale, har jeg haft megen Sympati for den Grund paa Vestre Boulevard, som ligger ved Siden af Glyptoteket. Det vil være en overordentlig hensigtsmæssig Grund, men der er